U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **J. K.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2011, č. j. 22 Ad 43/2011 - 17,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2011, č. j. 22 Ad 43/2011 – 17 (dále jen „napadený rozsudek“). Tímto rozsudkem Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí ze dne 22. 2. 2011, č. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky proti rozhodnutí č. X a toto rozhodnutí potvrdila.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, napadený rozsudek byl stěžovateli doručen do vlastních rukou dne 7. 12. 2011 (středa) poté, co byl dne 6. 12. 2011 uložen u provozovatele poštovních služeb, neboť stěžovatel nebyl zastižen. Kasační stížnost proti napadenému rozsudku byla podána k poštovní přepravě dne 22. 12. 2011 (čtvrtek), a to podle prezentačního razítka pošty (nálepky) na obálce založené ve spisu.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.), apod.

Kasační stížnost **je opožděná**.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím

soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud tedy považuje za prokázané, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen ve středu 7. 12. 2011. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet ve čtvrtek dne 8. 12. 2011 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 21. 12. 2011 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě středa 7. 12. 2011 byla dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (tzn. doručení napadeného rozsudku). Stěžovatel tedy podal svou kasační stížnost proti napadenému rozsudku k poštovní přepravě až po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně. Z téhož důvodu Nejvyšší správní soud neodstraňoval další vady kasační stížnosti, zejména nedostatek právního zastoupení stěžovatele (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), neboť opožděnost kasační stížnosti je nezhojitelný nedostatek, pro který nelze řízení dále vést.

Za tohoto stavu věci se Nejvyšší správní soud již nezabýval absencí zastoupení stěžovatele ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu